

Liberec 17. května 2020

Vážené starostky, vážení starostové, milí přátelé,

Tak je to konečně za námi! Určitě jste se na dnešní večer těšili stejně jako já. Končí totiž období, na které se bude ještě dlouho vzpomínat a zároveň se na něj budeme snažit rychle zapomenout. Končí nouzový stav! Trval více než dva měsíce, přesně 66 dní. Tak dlouho nakonec trval nouzový stav, vyhlášený Vládou ČR 12. března 2020, s cílem zabránit nekontrolovanému šíření pandemie koronaviru Covid 19. Omezení související s koronavirem nás sice ještě nějaký čas budou provázet, ale postupně se budou uvolňovat stále více a více.

Když člověk sleduje čísla z jiných zemí, lze tvrdit, že jsme v tomto souboji byli dosud úspěšní. Nemoc se podařilo udržet pod kontrolou a počty nemocných, hospitalizovaných a mrtvých jsou výrazně nižší, než byly původní předpoklady epidemiologů. Tenhle výsledek a jeho příčiny jednou určitě zhodnotí odborníci a bude popsán v desítkách vědeckých prací.

Konec nouzového stavu je také příležitostí kriticky zhodnotit fungování jednotlivých odpovědných institucí. Cílem není kritika samotná, ale zlepšení fungování celého systému, od zásobování ochrannými pomůckami, přes fungování krizových štábů všech úrovní až po komunikaci vlády směrem ke složkám Integrovaného záchranného systému.

Chci poděkovat všem lidem, kteří dodržovali všechna nepříjemná, a před krizí nemyslitelná, opatření a zároveň se snažili zachovat si zdravý úsudek, nepodléhali panice a špatné náladě. Chci poděkovat vám všem za to, jak jste si především v prvních dnech a týdnech nouzového stavu poradili se všemi mimořádnostmi, které nás potkaly. Podstatná část vládních rozhodnutí fungovala, nejenom v našem kraji, především díky starostům, místním zastupitelům, dobrovolným hasičům a řadě dalších lidí, kteří pomáhali, prostě, protože chtěli. Výroba a distribuce roušek a desinfekce opět ukázaly, že v našem kraji a naší zemi žije mimořádně hodně kreativních a schopných lidí, kteří, když je to opravdu potřeba, pomáhají a hledají řešení zdánlivě neřešitelných situací. Šicí stroje a doma šité roušky pro mne zůstanou symbolem jara roku 2020, symbolem pomoci a vzájemnosti, symbolem solidarity a pospolitosti. Pamatovat si také budu schopnost začít vyrábět roušky a filtry z nanomateriálů, spolupráci s vědci z liberecké univerzity a s řadou firem, které pomáhaly, kde bylo potřeba. Na tuhle inovační základnu nesmíme zapomenout, měli bychom se naučit ji lépe využívat a přestat být závislí na výrobě z druhého konce světa. Snad to bude jedno z velkých poučení z téhle koronakrizy. Půl vlády klanící se velvyslanci země, která nám přiváží předražené roušky, asi není obrázkem, na který můžeme být hrdí.

Končí nouzový stav, nový typ koronaviru Covid 19 tady s námi bude ale i v dalších měsících. Nezbuďte nám, než se s tímto vědomím naučit žít. Dál chránit rizikové skupiny obyvatel, zdravotníky a zaměstnance sociálních služeb a věnovat se lidem, kteří jsou nemocní a jejich kontaktům. Doba celoplošných zákazů se snad už nevrátí, ale bude to vyžadovat odpovědné chování všech lidí vůči svým rodinám a svému okolí.

Je evidentní, že zdravotní krize bude nahrazena krizí ekonomickou a její dopady se dotknou dříve nebo později každého z nás. Veřejné rozpočty budou po posledních letech nekonečného růstu příjmů podrobeny tvrdé zkoušce a bohužel to nevydá na to, že by se vládní představitelé a

především ministerstvo financí, zabývali skutečným stavem veřejných rozpočtů. Poslední pokus jak připravit obce, města a kraje i podnikatele, v rámci kompenzačního bonusu, o další významnou část daňových příjmů, nejde označit za nic jiného, než za faul zezadu v přerušené hře. Je bohužel vidět, že ani obce ani kraje nejsou ani v této mimořádné situaci považovány za partnery státu. To je ve stavu, kdy bez krizových štábů na všech úrovních by žádná slova vyřčená na vládních tiskovkách vůbec nefungovala, poněkud hořké zjištění. Obávám se, že nás čeká další z bitev o existenci a samostatnost obecní a krajské samosprávy...

Poslední dopis v nouzovém stavu ale musí skončit pozitivně. Jako v každé krizi se ukázalo, kolik lidí je připravených nehlédět na denní dobu a zapojit se do práce všude, kde je potřeba. Potvrdilo se, že máme skvělé lékaře, zdravotní sestry, záchranáře, pracovníky sociálních služeb, ale také policisty, hasiče a vojáky, úředníky a lidi na dalších důležitých místech. A mnoho dalších lidí, na které bych nechtěl zapomenout. Jedno jméno tady ale padnout musí, MUDr. Vladimír Valenta, ředitel Krajské hygienické stanice Libereckého kraje. Díky jeho práci, a práci všech jeho především kolegyň, jsme celou krizí prošli s klidem a rozvahou, kterou do jednání krajského krizového štábu a všech další činností přinášel. Jsme rád také za jeho skvělou komunikaci právě s vámi, díky které se podařilo uklidnit vášně v řadě situací, které jste u vás prožívali s obavami.

Dopis je to v nouzovém stavu poslední. Dík mému dopisování jsem měl každou neděli příležitost se na uplynulý týden podívat s odstupem, nadhledem. Snad to pro vás nebylo příliš nudné čtení.

Ještě jednou děkuji! Postarali jsme se, teď je čas na návrat do normálního života. V rámci něho se těším na všechna setkání s vámi.

S pozdravem

